

Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt
Publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap
Graaf de Ferrarisgebouw | Koning Albert II-laan 20 bus 19 | B-1000 Brussel
Gratis nummer 1700 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 1 oktober 2012

met betrekking tot het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de groenestroomcertificaten, de warmtekrachtcertificaten en de garanties van oorsprong, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 14 september 2012

Inleiding

De VREG ontving op 18 september 2012 een adviesaanvraag bij hoogdringendheid van de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, met betrekking tot het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de groenestroomcertificaten, de warmtekrachtcertificaten en de garanties van oorsprong, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 14 september 2012 (hierna "het Ontwerpbesluit").

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 2, 1° - onvolledige aanvraag

Voor installaties die noch over een stedenbouwkundige vergunning, noch over een milieuvergunning dienen te beschikken zou niet langer een onvolledige aanvraag ingediend kunnen worden. Dit impliceert onder andere dat er voor deze installaties geen principe-aanvraag kan worden ingediend hoewel dit soms erg relevant kan zijn; bij innovatieve technologieën bijvoorbeeld.

De praktische meerwaarde van deze bepaling is onbestaande. In de praktijk is het voor de online aanvragen (voor zonnepanelen) zelfs niet mogelijk een onvolledige aanvraag in te dienen, dus voor deze aanvraagdossiers zal geen efficiëntiewinst gerealiseerd worden.

Voor de overige dossiers stelt de VREG pas na de behandeling van het dossier vast of de aanvraag al dan niet volledig was. In het geval de aanvraag onvolledig blijkt stelt de VREG op dat ogenblik vast dat de wettelijke bepaling uit het Energiebesluit niet werd gevolgd, allicht zonder enige verdere consequentie.

De VREG stelt voor om artikel 2, 1°, van het Ontwerpbesluit te schrappen.

Artikel 2, 2° - behandelingstermijn en projectcategorie

Artikel 6.1.2, §1 van het Energiebesluit stelt dat de VREG binnen twee maand na ontvangst van een aanvraag de aanvrager op de hoogte brengt van het al of niet volledig zijn van de aanvraag. Vervolgens stelt artikel 6.1.2, §2 van het Energiebesluit dat de VREG binnen een maand na de ontvangst van het volledige aanvraagdossier zijn beslissing moet nemen.

Omdat de VREG voor de meeste dossiers pas na een onderzoek ten gronde van de aanvraag kan oordelen of deze al dan niet volledig was, dienen beide behandelingstermijnen aan elkaar gelijkgesteld te worden.

De meest logische en redelijke oplossing is te stellen dat de VREG binnen twee maand na ontvangst van een aanvraagdossier ofwel een beslissing neemt over de (volledige) aanvraag ofwel binnen deze termijn meldt welke gegevens ontbreken in het aanvraagdossier om een beslissing te kunnen nemen.

Dit is ook in realiteit de werkwijze. Er worden door de VREG geen "volledigverklaringen" verzonden. Er wordt binnen de twee maand na ontvangst van de aanvraag ofwel een beslissing genomen, ofwel een brief met vraag tot vervollediging aan de aanvrager verzonden.

Gezien de beperkte mensen en middelen is een kortere termijn (vb. een maand) voor de beoordeling van de volledigheid en beoordeling van het aanvraagdossier door de VREG niet haalbaar.

De VREG stelt voor het voorgestelde artikel 2, 2° van het Ontwerpbesluit aan te passen als volgt:

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De VREG beslist binnen twee maand na de ontvangst van het volledige aanvraagdossier of de elektriciteit, opgewekt door de betrokken productie-installatie, voldoet aan de voorwaarden voor de toekenning van groenestroomcertificaten, vermeld in artikel 7.1.1, §2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, artikel 6.1.3 en 6.1.4 van dit besluit, en op welke wijze de hoeveelheid toe te kennen groenestroomcertificaten zal worden berekend, overeenkomstig artikel 6.1.8 tot en met 6.1.13 van dit besluit, met inbegrip van de metingen die daarvoor nodig zijn. Hierbij wordt verwezen naar de projectcategorie die van toepassing is en waarvoor de bandingfactor door het Vlaams Energieagentschap wordt bepaald.”

Artikel 4 – beginpunt toekenning groenestroomcertificaten

Gezien de afschaffing van de groenestroomkeuring voor PV-installaties, moet een nieuwe regeling vastgelegd worden voor wat betreft de bepaling van de datum van de eerste toekenning van groenestroomcertificaten aan grote PV-installaties.

De meest logische regel is dat de eerste toekenning van groenestroomcertificaten aan PV-installaties met een maximaal vermogen van de omvormers groter dan 10 kW moet gebeuren voor de productie vanaf het moment dat de installatie effectief in dienst is en de productie juist kan gemeten worden, met andere woorden: vanaf de plaatsing van de (groenestroom)productiemeter door de netbeheerder. Dit stemt ook overeen met de praktijk op dit moment.

Voor wat de kleine PV-installaties betreft, is er momenteel voorzien dat de eerste groenestroomcertificaten worden toegekend vanaf de datum van de AREI-keuring, tenzij de aanvraag niet binnen een jaar na de datum van indiening werd ontvangen, in dat geval worden de eerste groenestroomcertificaten pas toegekend vanaf de datum van de indiening van de aanvraag.

Doel van deze laatste bepaling was om mensen aan te zetten zo snel mogelijk hun aanvraag in te dienen en mogelijke fraude te vermijden. Belangrijker dan de datum van de indiening van de aanvraag is echter de meterstand op dat moment. Het is pas vanaf een bepaalde (begin)meterstand dat de productie zal leiden tot de creatie van groenestroomcertificaten. Op het AREI-keuringsverslag van een nieuwe PV-installatie dient de keurder de meterstand te noteren. Op het moment van het indienen van een aanvraag wordt er geen meterstand genoteerd. Om discussies over schattingen te vermijden wordt daarom voorgesteld om bij kleine PV-installaties altijd de meterstand op het AREI-keuringsverslag te gebruiken als beginmeterstand voor de toekenning van groenestroomcertificaten.

De VREG adviseert om punt 2° van artikel 4 aan te passen zoals volgt:

2° een vierde lid wordt toegevoegd dat luidt als volgt :

“In afwijking van het vorig lid, worden, voor wat betreft de installaties die elektriciteit produceren uit zonne-energie, de eerste groenestroomcertificaten toegekend op basis van de elektriciteit die is geproduceerd vanaf de meterstand vermeld in het volledige verslag van het gelijkvormigheidsonderzoek of de controle van de technische installaties, vermeld in het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, behoudens voor wat betreft de installaties die elektriciteit produceren uit zonne-energie, met een maximaal vermogen van de omvormer groter dan 10 kW , die hun eerste groenestroomcertificaten toegekend krijgen op basis van de elektriciteit die is geproduceerd vanaf de plaatsing van de productiemeter door de netbeheerder.”

Artikel 5 – verplicht transport van afval

In artikel 6.1.12 van het Energiebesluit wordt bepaald dat de (equivalente) transportenergie in mindering moet worden gebracht van de groenestroomproductie voor het transport vanaf de oogst of het ontstaan als afval in het buitenland tot aan de grens van het Vlaams Gewest. Indien dit transport voortvloeit uit een wettelijke verplichting, zoals het ophalen van kadavers, lijkt het niet redelijk om dit in mindering te brengen aangezien de ondersteuning voor groenestroomproductie op deze manier in conflict zou treden met het afvalbeleid. Daarom de voorgestelde bepaling opgenomen in artikel 5 van het Ontwerpbesluit.

Hoewel de VREG niet bekend is met concrete voorbeelden van verplicht transport voor ander afval, lijkt het toch niet gepast om deze bepaling a priori te beperken tot dierlijk afval. Vandaar dat deze bepaling geldig zou moeten zijn voor afval in het algemeen. De VREG stelt dus voor om het woord "dierlijk" te schrappen in artikel 5.

Wat de praktische implementatie betreft is het noodzakelijk dat een instantie met expertise ter zake zich uitsprekt over de door de certificaatgerechtigde geclaimde wettelijke verplichting. Dit kan op eenvoudige wijze mee opgenomen worden in het advies van OVAM dat nu al overgemaakt wordt aan de VREG voor iedere afvalstroom.

De VREG stelt voor om artikel 5 aan te passen zoals volgt:

"Art. 5. In artikel 6.1.12 van hetzelfde besluit, wordt tussen het eerste en tweede lid, een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De VREG brengt de elektriciteitsafname of het equivalente elektriciteitsverbruik van het transport niet in mindering van de elektriciteit geproduceerd uit ~~dierlijk~~ afval, voor zover de certificaatgerechtigde aantoon **en OVAM bevestigt** dat het transport betreft dat voortvloeit uit een wettelijke verplichting voor het transport van afval."

Artikel 6 - aanvaardbaarheid van groenestroomcertificaten

Sinds de decreetswijziging van 13 juli 2012, staan in artikel 7.1.5, §4, van het Energiedecreet nu ook bepalingen inzake de aanvaardbaarheid van groenestroomcertificaten. Voorheen waren deze bepalingen enkel voorzien op niveau van het Energiebesluit. Hiermee moet rekening gehouden worden in het Energiebesluit, met name in artikel 6.1.14, §3, van het Energiebesluit.

Artikel 6.1.14, §3 van het Energiebesluit wordt vervangen door wat volgt:

"§ 3. De vermelding die gebruikt wordt in het geval, vermeld in paragraaf 2, 6°, is :

1° "aanvaardbaar": als het groenestroomcertificaat aanvaardbaar is voor de certificatenverplichting, overeenkomstig artikel 7.1.5, §4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en voldoet aan de voorwaarden van artikel 6.1.16;

2° "niet aanvaardbaar": als het groenestroomcertificaat niet aanvaardbaar is voor de certificatenverplichting, overeenkomstig artikel 7.1.5, §4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 of niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 6.1.16."

Artikel 6 – een GSC/WKC kan niet gebruikt worden als GVO

Het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 6.1.14, §8, van het Energiebesluit zou verkeerd begrepen kunnen worden ("een groenestroomcertificaat kan voor geen andere doeleinde worden

gebruikt dan in het kader van de certificatenverplichting"). Een groenestroomcertificaat is een immaterieel goed, dat o.a. verhandeld kan worden. Het is niet de bedoeling dit uit te sluiten.

Wat men wel wil voorkomen is dat een groenestroomcertificaat gebruikt wordt als een garantie van oorsprong, dit teneinde dubbeltelling te vermijden. Dit kan vermeden worden door de tekst van het derde lid te wijzigen in: ""Een groenestroomcertificaat kan niet aangewend worden als garantie van oorsprong. ""

Hetzelfde geldt voor wat betreft warmtekrachtcertificaten (vooropgestelde nieuwe artikel 6.2.11, §8, derde lid).

Artikel 6 – melding van de minimumsteun per installatie

De VREG pleit voor het eenduidig maken van wat verstaan wordt onder "ingebruikname" of "indienstname" van een PV-installatie. Dit begrip is immers bepalend voor zowel de hoogte als de duur van de minimumsteun van een PV-installatie, evenals voor de bepaling van het startpunt van de looptijd van de minimumsteun (conform artikel 7.1.6. en 7.1.7. van het Energiedecreet).

Momenteel wordt de datum van indienstname van een installatie ingevuld door de PV-eigenaar op het aanvraagformulier. Daarbij wordt wel door de VREG gecontroleerd dat deze datum niet vroeger is dan de datum van de AREI-keuring, met name de datum waarop een erkende keuringsinstantie vaststelt dat de PV-installatie veilig kan worden aangesloten op het net. Zo ja, dan wordt de datum van de indienstname van de installatie gelijk gesteld aan de datum van de AREI-keuring.

Uitzonderingen zijn de installaties die gebruik maakten van de overgangsregeling die eind 2009 werd ingevoerd (een voorlopig AREI-keuringsverslag volstond toen voor wat betreft de bepaling van de hoogte en duur van de minimumsteun) en voor de installaties die hun minimumsteun laten "vastklikken" op basis van artikel 7.1.6., §1, negende lid van het Energiedecreet.

De VREG pleit ervoor om (behoudens in geval van bovenstaande uitzonderingen) de datum van het AREI-keuringsverslag van de PV-installatie te beschouwen als de datum van indienstname van de installatie, die bepalend is voor de hoogte en de duur van de minimumsteun. Dit gegeven is immers eenduidig. Een datum van indienstname ingevuld door de aanvrager, kan immers door de aanvrager in vraag worden gesteld (en dit valt voor, met moeilijke discussies tot gevolg).

De toepassing van deze regel op bestaande dossiers kan niet leiden tot een verlaging van de van toepassing zijnde minimumsteun of periode waarin men recht heeft op de minimumsteun, wel mogelijk (in uitzonderlijke gevallen) tot een verhoging van de minimumsteun of langere periode van het recht op minimumsteun.

De VREG pleit er verder voor om een redelijk en duidelijk startpunt te bepalen voor de looptijd van de minimumsteun, met name vanaf datum van de AREI-keuring voor wat betreft de PV-installaties die minder dan 10 kW bedragen en vanaf de datum waarop de (groenestroom)productiemeter wordt geplaatst door de netbeheerder, voor wat betreft de installaties > 10 kW.

De VREG pleit er dus voor om, voor wat PV betreft, deze periode te laten starten op hetzelfde tijdstip als de start van de periode vanaf wanneer de installatie recht heeft op groenestroomcertificaten (zie artikelsgewijze bespreking artikel 4).

Kleine PV-installaties zullen (quasi) steeds onmiddellijk in dienst worden gesteld nadat vastgesteld werd dat ze AREI-conform zijn. Er is geen goede reden te bedenken om de inwerkingstelling uit te stellen. Momenteel wordt er echter vaak een (fictieve) datum ingevuld die enkel gericht is op het zo laat mogelijk starten van het beginpunt van het recht op minimumsteun.

PV-installaties > 10 kW kunnen pas effectief in dienst worden genomen vanaf het moment dat de netbeheerder een productiemeter heeft geplaatst, die deze productie correct kan registreren en waarvan de gegevens gerapporteerd worden aan de VREG, voor de aanmaak van groenestroomcertificaten. De plaatsing van deze productiemeter is een gegeven dat eenduidig is, en bekend is bij de netbeheerder en de PV-eigenaar.

Er kan best niet teruggerepen worden naar de datum van de AREI-keuring voor deze installaties als startpunt van de periode waarin ze recht hebben op minimumsteun, aangezien in het verleden de netbeheerders vaak een grote achterstand hadden bij de plaatsing van de groenestroommeter.

De VREG stelt voor om deze regel ook toe te passen op bestaande dossiers, behoudens wanneer contractueel de netbeheerder zich reeds ten aanzien van de PV-eigenaar had verbonden tot een ander beginpunt van de minimumsteun.

De VREG stelt voor om deze regeling in te voeren in artikel 6.1.14. van het Energiebesluit, als paragraaf 10:

"§10. In de centrale databank wordt per installatie de van toepassing zijnde minimumsteun en de duur van het recht op minimumsteun, evenals het beginpunt van de duur van de minimumsteun, vermeld.

Voor wat betreft de installaties die elektriciteit opwekken uit zonne-energie, wordt de hoogte en de duur van de minimumsteun, vermeld in artikel 7.1.6., §1, vierde tot en met achtste lid, van het Energiedecreet, bepaald op basis van de datum van het volledige AREI-keuringsverslag, behoudens in de gevallen waarin een andersluidende regeling geldt.

Voor wat betreft installaties die elektriciteit opwekken uit zonne-energie begint de periode waarin men recht heeft op de minimumsteun, zoals vermeld in artikel 7.1.6., §1, achtste lid, van het Energiedecreet, te lopen vanaf de datum van het volledige verslag van het gelijkvormigheidsonderzoek of de controle van de technische installaties, vermeld in het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, behoudens voor wat betreft de installaties die elektriciteit produceren uit zonne-energie, met een maximaal vermogen van de omvormers groter dan 10 kW, waarbij deze periode begint te lopen vanaf de datum van de plaatsing van de productiemeter door de netbeheerder."

Artikel 7 – quotuminlevering door grote verbruikers

Op basis van artikel 7.1.10, §3, van het Energiedecreet hebben grote verbruikers of gegroepeerde verbruikers met een totaal verbruik van meer dan 5 GWh de mogelijkheid om zelf certificaten in te dienen in naam van de certificaatplichtige. Artikel 7 van het Ontwerpbesluit beschrijft de verplichting voor deze grote of gegroepeerde verbruikers om het aantal certificaten die zij wensen in te leveren te melden aan de leverancier voor 1 januari van het jaar n-1.

De inlevering van groenestroomcertificaten van deze grote en gegroepeerde verbruikers brengt een aantal moeilijkheden met zich mee voor het inleveringsproces. Deze verbruikers zijn namelijk partijen die door de VREG niet gekend zijn en deze partijen kennen het inleveringsproces niet. De VREG zal deze partijen moeten aanschrijven om hen te wijzen op de modaliteiten van het inleveringsproces. Hiernaast zal de VREG deze partijen waarschijnlijk zelfs een (basis)toelichting moeten geven over het inleveringsproces.

Om de impact op het inleveringsproces zoveel mogelijk te beperken, moet de keuzemogelijkheid van de grote of gegroepeerde verbruikers zich beperken tot de keuze om al dan niet zelf in te leveren (in plaats van een keuze naar het aantal certificaten dat deze verbruikers zullen inleveren).

Tevens lijkt het de VREG nodig dat deze verbruikers zelf, eventueel in samenspraak met de distributienetbeheerders, aangeven op welke toegangspunten zij de netgebruiker zijn en voor dewelke er dus groenestroomcertificaten worden ingeleverd door deze verbruikers in plaats van door de toegangshouders.

Tenslotte is het volgens de VREG nodig dat de melding van de keuze tot het zelf inleveren van de groenestroomcertificaten door de verbruikers niet enkel aan de betrokken toegangshouder plaatsvindt, maar simultaan ook aan de VREG.

De VREG stelt daarom voor om artikel 7, 2e lid, van het Ontwerpbesluit te vervangen door wat volgt:

"Indien de inlevering van groenestroomcertificaten gebeurt door grote verbruikers of gegroepede verbruikers zoals bepaald in artikel 7.1.10, §3, 5° van het Energiedecreet van 8 mei 2009, melden zij dat ze zelf wensen in te leveren voor de inleveringsronde eindigend op 31 maart van jaar n, ofwel vóór 1 januari van jaar n-1 aan de betrokken leverancier ofwel bij eventuele overstap naar een nieuwe leverancier. Tevens melden deze grote verbruikers of gegroepede verbruikers aan de VREG welke afnamepunten zij als netgebruiker geregistreerd stonden, voor welke periode zij als netgebruiker geregistreerd stonden op deze afnamepunten en wat de afnames zijn op deze afnamepunten voor de periode waarin de betrokken verbruiker geregistreerd stond als netgebruiker op het afnamepunt."

Artikel 8 -- schrapping oude bijstookregeling in artikel 6.1.16, §1, tweede lid

Artikel 6.1.16, §1, tweede lid, van het Energiebesluit bevat nog de vroegere bijstookregeling. Deze is ondertussen vervangen door een nieuwe regeling, opgenomen in artikel 7.1.5., §4 van het Energiedecreet.

Artikel 6.1.16, §1, tweede lid, van het Energiebesluit kan dus best geschrapt worden.

Artikel 10 – publicatie van de prijs van de verhandelde GSC

In artikel 15 van het Ontwerpbesluit wordt terecht verduidelijkt dat in artikel 6.2.19 van het Energiebesluit enkel de gemiddelde prijs van de *verhandelde* warmte-krachtcertificaten gepubliceerd dient te worden. Eenzelfde regel dient voorzien te worden voor groenestroomcertificaten in artikel 10 van het Ontwerpbesluit, voor wat betreft het overeenkomstige artikel 6.1.24 van het Energiebesluit.

De VREG stelt voor om artikel 10 als volgt aan te passen:

Art. 10. Artikel 6.1.24, eerste lid, van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt:

"De VREG publiceert maandelijks de gemiddelde prijs van de **verhandelde** groenestroomcertificaten."

Artikel 12 – foutieve verwijzingen

In artikel 6.2.11 van het Energiebesluit staan nog enkele verwijzingen naar de paragrafen 1 en 2 van artikel 6.2.12. Deze paragrafen worden echter opgeheven, zoals voorzien in artikel 13 van het Ontwerpbesluit.

De VREG raadt daarom aan om in artikel 12 van het Ontwerpbesluit, dat reeds wijzigingen bevat aan artikel 6.2.11 van het Energiedecreet, ook volgende wijzigingen op te nemen:

x^o in paragraaf 3 worden de woorden "artikel 6.2.12, § 1 en § 2" vervangen door de woorden "artikel 6.2.12".

y^o in paragraaf 4 worden de woorden "vermeld in artikel 6.2.12, § 1" vervangen door de woorden "volgens de procedure vermeld in artikel 6.2.12".

Artikel 16 – maximaal toegelaten bandingfactor

Het eerste in artikel 16 voorziene artikel is niet genummerd.

Er wordt geen tijdsspanne voorzien tussen het ogenblik waarop de maximale bandingfactor bepaald wordt en het ogenblik van de aftopping zelf. Dat maakt het mogelijk dat de bandingfactor voor lopende projecten afgetopt wordt. Projecten die niet over een stedenbouwkundige of milieuvergunning dienen te beschikken en al in dienst zijn genomen, kunnen op deze manier plots onrendabel worden. Hetzelfde geldt voor projecten die al over de vereiste stedenbouwkundige en/of milieuvergunning beschikken en waarvoor al een aanvraag voor toekenning van certificaten werd ingediend: het project waaraan gewerkt wordt, kan plots onrendabel worden. Deze onzekerheid vertaalt zich in het beste geval in een risicopremie die de kostprijs van het project verhoogt, en in het slechtste geval zorgt dit ervoor dat het project niet gerealiseerd of stilgelegd wordt.

Artikel 16 – vooropgesteld artikel 6.2./1.1 - representatieve projectcategorieën voor groene stroom

De berekening van de onrendabele top voor de representatieve projectcategorieën is een jaarlijks terugkerende taak voor het Vlaams Energieagentschap. Dat lijkt weinig zinvol voor representatieve projectcategorieën waarin weinig actuele projecten worden gerealiseerd. Bovendien stelt het Vlaams Energieagentschap een formulier ter beschikking om een bijkomende representatieve projectcategorie aan te vragen. Daarom lijkt het aan te bevelen het aantal representatieve projectcategorieën zoveel mogelijk te beperken, afgestemd op de huidige realiteit.

In de volgende voorgestelde representatieve projectcategorieën, opgenomen in artikel 16 van het Ontwerpbesluit, stelt de VREG vast dat er sinds 1 januari 2011 niet meer dan één nieuw project werd aangemeld:

3° biogasinstallaties met een maximaal elektrisch vermogen tot 20 MW

- b) voor GFT-vergisting met nacompostering;
- c) recuperatie van stortgas;
- d) voor vergisting van rioolwaterzuiveringsslib;
- e) overige vergisters;

6° installaties voor de verbranding van biomassa-afval met een maximaal elektrisch vermogen tot 20 MW;

7° installaties voor de verbranding van huishoudelijk of bedrijfsafval met een maximaal elektrisch vermogen tot 20 MW.

Wat de installaties voor de verbranding van vaste of vloeibare biomassa betreft, blijkt het overgrote deel van de installaties een maximaal elektrisch vermogen te hebben tot 10 kW. Bovendien worden er recent ook veel biogasinstallaties tot 10 kW aangemeld, de zogenaamde pocketvergisters.

De VREG stelt daarom voor de in artikel 16 voorgestelde representatieve projectcategorieën te vervangen door:

- 1° zonne-energie:
 - a) installaties met een maximaal AC-vermogen van de omvormer(s) tot 10 kW;
 - b) installaties met een maximaal AC-vermogen van de omvormer(s) van 10 kW tot 250 kW;
 - c) installaties met een maximaal AC-vermogen van de omvormer(s) van 250 kW tot 750 kW;
- 2° windenergie op land, met een maximaal elektrisch vermogen per turbine tot 4 MW;
- 3° biogasinstallaties met een maximaal elektrisch vermogen tot 10 kW
 - a) voor de vergisting van hoofdzakelijk mest- en/of land- en tuinbouwgerelateerde stromen;
- 4° biogasinstallaties met een maximaal elektrisch vermogen tot 20 MW
 - a) voor de vergisting van hoofdzakelijk mest- en/of land- en tuinbouwgerelateerde stromen;
 - b) voor de vergisting van niet land- en tuinbouwgerelateerde stromen;
- 5° installaties voor de verbranding van vaste biomassa met een maximaal elektrisch vermogen tot 10 kW;
- 6° installaties voor de verbranding van vloeibare biomassa met een maximaal elektrisch vermogen tot 10 kW;"

Artikel 16 – vooropgesteld artikel 6.2/1.2 – actualisering in functie van de brandstofkosten

Het door artikel 16 van het Ontwerpbesluit ingevoerde artikel 6.2/1.2 bouwt verder op de bepalingen in artikel 7.1.4/1. van het Energiedecreet.

Het laatste lid van artikel 6.2/1.2 maakt melding van "significante brandstofkosten", waar art.7.1.4/1. van het Energiedecreet enkel "brandstofkosten" vermeldt.

De VREG raadt aan om de formulering van het Energiedecreet ook in het Energiebesluit aan te houden.

Artikel 16 – vooropgesteld artikel 6.2/1.3 - representatieve projectcategorieën voor WKK

Zoals verder toegelicht adviseert de VREG om de premie voor de plaatsing van een nieuwe micro-WKK-installatie, vermeld in artikel 6.4.1/1, 10° van het Energiebesluit, enkel uit te reiken voor warmte-krachtinstallaties met een nominaal elektrisch vermogen tot 2 kW. Logischerwijs dient de ondergrens voor categorie 1 hieraan aangepast te worden.

Bij de categorieën waar het elektrisch vermogen niet nader bepaald is kan discussie over de interpretatie van de vermogensgrenzen ontstaan. Het bruto nominaal vermogen wordt eenduidig vastgelegd in de constructeurgegevens, en is dus de beste parameter om de installaties in categorieën in te delen.

Voor de onderverdeling van de installaties in categorie 4 (biogas) raadt de VREG sterk aan om de subcategorieën voor verschillende types van vergisting te reduceren. Voor de types 'GFT-vergisting met nacompostering', 'recuperatie van stortgas' en 'vergisting van rioolwaterzuiveringsslib' worden zeer weinig of zelfs helemaal geen nieuwe installaties verwacht. Het monitoren van de onrendabele toppen en bandingfactoren voor deze projectcategorieën is daarom een nodeloze belasting voor het VEA, die beter vermeden kan worden.

De VREG adviseert om de representatieve projectcategorieën voor warmte-krachtinstallaties op basis van turbines in hun geheel te schrappen, om de volgende redenen:

- *Gasturbines:* Uit het verleden blijkt dat jaarlijks maximum enkele nieuwe WKK-installaties op basis van gasturbines in dienst worden genomen. Het al dan niet bijstoken van aardgas in de recuperatieketel heeft bovendien een reële invloed op de onrendabele top van een installatie, wat ervoor pleit om enkel met specifieke bandingfactoren te werken.
- *Stoomturbines:* De manier waarop de stoom bestemd voor de turbine wordt opgewekt zal in realiteit zeer bepalend zijn voor onrendabele top van een individuele installatie. Een installatie met stoom afkomstig uit een exotherm proces zou volgens de voorgestelde representatieve projectcategorieën echter dezelfde bandingfactor krijgen als een installatie met stoom afkomstig van een aardgas-, een biomassa- of een restgassenketel. Om het steunniveau correct te berekenen is het ten gevolge van deze grote verschillen noodzakelijk dat voor elke stoomturbine een specifieke bandingfactor wordt bepaald.
- *Beide turbines:* In situaties waar zowel stoom- als gasturbines worden gebruikt gelden de bovenstaande principes eveneens. Daarbij komt dat deze installaties doorgaans een elektrisch vermogen hoger dan 50 MW hebben, waardoor het bestaan van de representatieve projectcategorie in feite overbodig is.

Op 1 augustus 2012 bestond het aantal certificaatgerechtigde warmte-krachtinstallaties op basis van turbines in totaal uit 12 gasturbines, 12 stoomturbines en 3 STEG-installaties¹. Deze werden doorheen de laatste jaren geleidelijk aan in dienst genomen, en niets wijst erop dat in de nabije toekomst een plotse investeringsgolf op gang zou komen. Het opvolgen van de representatieve projectcategorieën voor alle types van turbines kleiner dan 20 MW en voor alle types van turbines kleiner dan 50 MW is dan ook een nodeloze belasting voor het VEA. Het bepalen van specifieke bandingfactoren voor alle types van turbines is bovendien ten zeerste aan te raden aangezien de steun hierdoor veel correcter wordt toegekend.

Moest in de toekomst blijken dat er toch nood is aan representatieve projectcategorieën voor turbines, kunnen deze zeer eenvoudig toegevoegd worden.

De VREG stelt voor om artikel 16 van het Ontwerpbesluit als volgt te wijzigen:

In het ingevoegde artikel 6.2/1.3, wordt de tekst van het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Het Vlaams Energieagentschap berekent voor nieuwe projecten met startdatum vanaf 1 januari 2013 de onrendabele toppen en bandingfactoren op basis van de meest kostenefficiënte en performante type-installaties voor de volgende representatieve projectcategorieën:

1° kwalitatieve warmte-krachtinstallaties, voor zover ze niet behoren tot 4°, met een bruto nominaal vermogen vanaf **2 kWe tot 200 kWe**:

- a. Nieuwe installaties;
- b. Ingrijpende wijzigingen;

2° kwalitatieve warmte-krachtinstallaties, voor zover ze niet behoren tot 4°, met een bruto nominaal vermogen vanaf 200 kWe tot 1 MWe:

- a. Nieuwe installaties;
- b. Ingrijpende wijzigingen;

3° kwalitatieve warmte-krachtinstallaties met een motor op aardgas met een bruto nominaal vermogen vanaf 1 MWe tot 5 MWe:

- a. Nieuwe installaties;
- b. Ingrijpende wijzigingen;

4° kwalitatieve warmte-krachtinstallaties op biogas met een maximaal vermogen **vanaf 2 kWe tot 20 MWe**:

¹ Bron: Maandelijke statistieken WKK, <http://www.vreg.be/maandelijke-statistieken-wkk>

- a. Nieuwe installaties;
- b. Ingrijpende wijzigingen;

Telkens bijkomend opgesplitst in subcategorieën voor **1) de vergisting van hoofdzakelijk mest- en/of land- en tuinbouwgerelateerde stromen; 2) overige vergisters."**

Artikel 16 - vooropgesteld artikel 6.2/1.6 - aanvraagprocedure specifieke bandingfactor

In het vooropgestelde nieuwe artikel 6.2/1.6 werd voor biomassa-installaties enerzijds, en alle overige installaties anderzijds een verschillende deadline gehanteerd: voor biomassa-installaties diende de startdatum ten laatste drie jaar na de betekening van de beslissing van de definitieve bandingfactor te vallen, en voor alle overige installaties was dit slechts één maand. Aangezien deze procedure van toepassing is voor installaties waar een projectspecifieke bandingfactor bepaald dient te worden, en dergelijke projecten stuk voor stuk complex zijn, ziet de VREG geen reden om een verschillende deadline te hanteren. Daarom wordt voorgesteld de periode voor het bekomen van een startdatum voor alle installaties gelijk aan drie jaar te stellen.

Aangezien de bouw- en milieuvergunning reeds toegekend moeten zijn vooraleer een definitieve bandingfactor kan vastgelegd worden, wordt de startdatum voor toepassing van dit artikel bepaald door het indienen van een aanvraag tot toekenning van certificaten bij de VREG. Indien vóór de definitieve aanvraag bij het VEA reeds een principe-aanvraag tot toekenning van warmtekrachtcertificaten bij de VREG werd ingediend, is dus onmiddellijk aan de voorwaarde in bovenstaand artikel voldaan. In de andere gevallen zal de eigenaar van de installatie echter nog een nieuw aanvraagdossier moeten opstellen en indienen bij de VREG. Om dit dubbel opvragen van grotendeels dezelfde informatie te vermijden, wordt bepaald dat het VEA op eenvoudig verzoek het aanvraagdossier overmaakt aan de VREG. De definitieve aanvraag bij het VEA dient dus tegelijk als principe-aanvraag bij de VREG. De eigenaar van de productie-installatie behoudt logischerwijs het recht om zelf een principe-aanvraag bij de VREG in te dienen.

Voorstel van amendement

Artikel 16 wordt gewijzigd als volgt:

In het ingevoegde artikel 6.2/1.6, §2, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"De definitieve bandingfactor blijft voor een nieuw project geldig voor zover de startdatum niet later is dan drie jaar na de betekening van de beslissing. Op eenvoudig verzoek van de eigenaar van de productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen, maakt het Vlaams Energieagentschap het aanvraagdossier vermeld in het tweede lid over aan de VREG, waar dit als een principe-aanvraag tot toekenning van certificaten wordt ontvangen. Wanneer de bandingfactor voor het project niet langer geldig is, dient een nieuwe principe-aanvraag, vermeld, in §1, te worden ingediend."

Artikel 17 – vooropgesteld nieuw artikel 6.2/2.1 – aanvraag GVO's

De VREG merkt op dat de aanvraag van garanties van oorsprong (GVO) vrijblijvend is voor een producent en wijst erop dat dit gevolgen heeft voor de volledigheid van de statistieken met betrekking tot het aantal uitgereikte garanties van oorsprong. Deze statistieken brengen bijgevolg niet langer het volledige productiepark in beeld.

De VREG is het er wel mee eens om voorlopig, gezien de huidige personeelscapaciteit van de VREG, de aanvraag tot toekenning van garanties van oorsprong niet verplicht te maken. Dit zou immers een grotere werklast met zich meebrengen, zowel bij de VREG, als bij de producenten die geen garanties van oorsprong wensen aan te vragen (bv. omdat ze geen recht hebben op steuncertificaten en hun stroom ter plaatse verbruiken).

Artikel 17 – vooropgesteld nieuw artikel 6.2/2.3, §3 – berekening van het aantal toe te kennen garanties van oorsprong

De VREG stelt voor om de drie laatste leden van het vooropgestelde artikel 6.2./2.3., §3 te schrappen.

Deze alinea's maken de berekening van het aantal toe te kennen garanties van oorsprong veel complexer, zonder veel toegevoegde (economische) waarde. De bepaling van het aantal toe te kennen garanties van oorsprong wordt best afgestemd op de internationaal geldende best practices, d.i. zonder de complexiteit van de laatste drie alinea's.

Artikel 17 – vooropgesteld nieuw artikel 6.2/2.4 – meting opgewekte elektriciteit door de netbeheerder

De grens voor het opleggen van een meting van de opgewekte elektriciteit door de netbeheerder, wordt in artikel 6.1.9 van het Energiebesluit vastgelegd op een *productie* van 10.000 kWh per jaar. Artikel V.2.4.2 §2 van het TRDE legt de grens voor diezelfde meting op een *vermogen* van 10 kW.

De grens om een aparte methodiek toe te passen voor meting tussen productie-installaties die meer en minder dan 10.000 kWh per jaar opwekken, zorgt voor complicaties in de praktijk. De hoeveelheid elektriciteitsproductie is immers pas na afloop van een productiejaar gekend, waardoor tijdens het productiejaar moeilijk te weten is in welke categorie de installatie valt. Ook kan een grote productie-installatie stilliggen waardoor die voor een bepaald productiejaar in de categorie < 10.000kWh/j valt, en onterecht het volgende jaar een andere rapporteringsmethodiek moet volgen. Daarom stelt de VREG voor om ook in het besluit uit te gaan van een vermogen van 10 kW voor het opleggen van een productiemeting door de netbeheerder. Het vermogen is als technische karakteristiek makkelijker vast te stellen dan de productie van een installatie, omdat die laatste ook afhangt van de bedrijfsvoering.

In het huidige artikel wordt de meting enkel opgelegd voor meting waarbij er een aparte injectiemeter is voorzien. Hierbij wordt bedoeld op de situaties waarbij de afname niet gecompenseerd wordt met injectie. In de praktijk zijn vaak ook in deze situaties de afname- en injectiemeters één en dezelfde meter waarbij er wel een aparte meting plaatsvindt van injectie en afname. De VREG stelt voor om specifiek te verwijzen naar het artikel V.2.4.2. van het technisch reglement distributie elektriciteit waarin de compensatie beschreven wordt.

Verder kan best gesteld worden dat in geval het gaat om installaties met een vermogen tot 10 kW de productiegegevens minstens jaarlijks aan de VREG moeten worden bezorgd. Meer dan één keer per jaar kan natuurlijk steeds (bv. PV-installaties).

De VREG stelt voor om in artikel 17 het derde en vierde lid van het vooropgestelde artikel 6.2/2.4 te vervangen door wat volgt:

In artikel 17 worden het derde en vierde lid van Art.6.2/2.4 vervangen door wat volgt:

“Als het gaat om een productie-installatie met een elektrisch nominaal vermogen groter dan **10 kW** worden de gegevens, vermeld in het tweede lid, maandelijks bezorgd.

Als het gaat om een productie-installatie met een elektrisch nominaal vermogen tot **10 kW** worden de gegevens, vermeld in het tweede lid, **minstens** jaarlijks bezorgd. **Als de meetinstallatie aangepast is conform artikel V.2.4.2. van het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit wordt er geacht geen geïnjecteerde netto hoeveelheid elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen of kwalitatieve warmtekrachtkoppeling te zijn."**

Eenzelfde aanpassing dient te gebeuren in artikel 6.1.9. van het Energiebesluit:

x° In §1, eerste lid, dienen de woorden "voor installaties die per jaar meer dan 10.000 kWh elektriciteit opwekken uit een hernieuwbare energiebron" vervangen te worden door de woorden "voor productie-installaties met een elektrisch nominaal vermogen groter dan **10 kW**"

y° In §2 en §3 dienen de woorden "voor installaties die per jaar minder dan 10.000 kWh elektriciteit opwekken uit een hernieuwbare energiebron" vervangen te worden door de woorden "voor productie-installaties met een elektrisch nominaal vermogen tot **10 kW**".

Artikel 17 – vooropgesteld nieuw artikel 6.2/2.6 – GVO's ter plaatse verbruikt

De garanties van oorsprong die overeenstemmen met de hoeveelheid elektriciteit die geproduceerd werd door een productie-installatie op een overeenkomstig artikel 4.7.1, §2 van het Energiedecreet toegelaten privé-distributienet en die verbruikt is op dit privé-distributienet moeten volgens de VREG eveneens beschouwd worden als ter plaatse verbruikt.

Daartoe moet in paragraaf §2 van art.6.2/1.2 tussen de woorden "op de site van de productie-installatie in kwestie" en de woorden "wordt verbruikt" de woorden "of op het privé-distributienet, dat voldoet aan de voorwaarden van artikel 4.7.1., §2, van het Energiedecreet, waarop de productie-installatie aangesloten is" worden ingevoegd.

Artikel 17 – vooropgesteld nieuw artikel 6.2/2.9 – inlevering garanties van oorsprong

De formulering van het vooropgestelde artikel 6.2/2.9, tweede lid, eerste zin, kan wellicht verbeterd worden.

Het volgende wordt bedoeld: een GvO uitgereikt voor productieperiode oktober 2011 kan voorgelegd worden tot en met leveringsmaand oktober 2012. Deze zelfde GvO zal niet kunnen worden voorgelegd ter staving van levering in oktober 2010, omdat de tijd voor staving van die levering reeds verstreken is vóór oktober 2011.

Dit kan door de eerste zin van het vooropgestelde artikel 6.2/2.9, tweede lid, te vervangen door wat volgt:

"De garantie van oorsprong kan enkel worden gebruikt ter staving van elektriciteitslevering in de periode, vermeld in artikel 7.1/1.4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009. "

Artikel 17 – vooropgesteld nieuw artikel 6.2/2.10 – GvO's per product

Om het vooropgestelde artikel 6.2/2.15 uit te voeren, moet de leverancier GvO's inleveren per product.

In artikel 6.2./2.10, eerste lid moet daarom tussen het woord "maandlijks" en de woorden "overeenkomstig artikel 7.1/1.2" de woorden "per product" worden ingevoegd.

Artikel 17 – vooropgesteld nieuw artikel 6.2/2.14 – inlevering garanties van oorsprong

Het principe is dat GvO's kunnen worden gebruikt ter staving van elektriciteitslevering in een maand die gelegen is in de periode tot 12 maanden na de maand van productie. Het is niet de bedoeling dat de leveranciers deze regel kunnen omzeilen door garanties van oorsprong vroeger in te dienen, en het overschot dan telkens zonder problemen over te dragen van maand tot maand.

Daarom kunnen best op het einde van het vooropgestelde artikel 6.2/2.14, §3, tweede lid, de woorden 'als deze garanties van oorsprong in die maand nog niet vervallen' toegevoegd worden.

Artikel 19 - premie voor huishoudelijke micro-WKK

Overeenkomstig artikel 19 van het Ontwerpbesluit wordt de steun voor kwalitatieve micro-WKK-installaties met een vermogen tot 10 kWe niet langer toegekend onder de vorm van warmtekrachtcertificaten, maar onder de vorm van een REG-premie, met een maximumbedrag van €2500.

De VREG merkt hierbij op dat er zeer grote verschillen bestaan tussen werkelijk huishoudelijke micro-WKK-installaties van ongeveer 1 kWe, en grotere installaties voor de invulling van een andere warmtevraag, die jaarlijks veel meer draaiuren presteren. De steun voor dit laatste type van installaties kan beter wél onder de vorm van warmtekrachtcertificaten worden toegekend. De VREG stelt dan ook voor om de bovengrens om in aanmerking te komen voor deze REG-premie te verlagen naar 2 kWe. De representatieve projectcategorieën worden aangepast om dit in rekening te brengen, zoals elders in dit advies toegelicht.

In de Nota aan de leden van de Vlaamse Regering wordt gesteld dat een voorwaarde voor het bekomen van de REG-premie zal zijn dat op het afnamepunt de injectie en de afname afzonderlijk gemeten worden. De VREG adviseert om deze voorwaarde te laten vallen, aangezien een injectiemeting voor installaties kleiner dan 2 kWe een zeer hoge kost vertegenwoordigt.

Daarnaast wil de VREG opmerken dat door huishoudelijke micro-WKK-installaties die in theorie kwalitatief zijn, in realiteit niet noodzakelijk een warmtekrachtbesparing wordt geleverd. Dit mogelijk ten gevolge van een foutieve uitbating van de installatie of van gebrekkig onderhoud. Verdere actie rond dit onderwerp is aangewezen.

De VREG stelt voor:

In artikel 19 worden de woorden "micro-wkk-installatie met een vermogen tot maximum 10 kWe" vervangen door "micro-WKK met een nominaal elektrisch vermogen tot maximum 2 kW"

Artikel 21 – snellere rapportering van installaties die geen GSC of WKC krijgen

De VREG merkt op dat zelfs als de rapportageverplichting voor de bruto productie van mei naar februari wordt gezet, er voor eind maart geen berekeningen van Btot kunnen gebeuren.

De VREG reikt certificaten uit op basis van door de netbeheerder en de certificaatgerechtigde aangeleverde gegevens, een proces dat een doorlooptijd heeft van gemiddeld 3 maanden.

In de eerste maanden van het jaar N-1 kan de leverancier dus geen correct bedrag voor de kosten groene stroom WKK berekenen. Nochtans zouden ze om hun jaargemeten klanten te kunnen factureren in de loop van januari van N-1 over alle gegevens, inclusief de Btot, moeten beschikken om de kost voor het voldoen aan de quotumplicht te kunnen bepalen en aan de klanten door te rekenen.

De VREG ziet hiervoor geen oplossing binnen het decreet en verwijst naar zijn advies hieromtrent. Een gedeeltelijke oplossing zou zijn om de Btot niet over een kalenderjaar (1 januari – 31 december) te nemen, maar een (voorlopige) Btot over de periode september-september te gebruiken.

Artikel 24 – toekenning certificaten voor bestaande installaties

Indien er voor een bepaalde categorie projecten nog geen onrendabele top werd berekend, bijvoorbeeld waterkracht, wordt het aantal vollasturen op een alternatieve wijze vastgelegd.

Dit dient echter te gebeuren op basis van het aantal werkelijke vollasturen van alle installaties behorend tot die categorie tijdens de voorgaande 5 kalenderjaren in plaats van de werkelijke vollasturen voor één bepaalde installatie, wat de huidige tekst lijkt te stellen ("Indien het betreffende project niet behoort tot een categorie waarvoor reeds een onrendabele top werd berekend, bepaalt VEA het referentie aantal vollasturen op basis van het aantal werkelijke vollasturen van de installatie tijdens de voorgaande 5 kalenderjaren").

De VREG stelt dan ook voor om de laatste zin van het voorgesteld artikel 12.3.2, §1, 2^e lid, in artikel 24 van het Ontwerpbesluit te vervangen door:

"Indien het betreffende project niet behoort tot een categorie waarvoor reeds een onrendabele top werd berekend, bepaalt VEA het referentie aantal vollasturen op basis van het aantal werkelijke vollasturen **van de installaties behorend tot die categorie tijdens de voorgaande 5 kalenderjaren.**"

Artikel 24 – Bijkomende investeringen

De laatste zin in de voorgestelde paragraaf 2 van het nieuwe artikel 12.3.2 in het Energiebesluit stelt: "De bijkomende investeringen komen enkel in aanmerking voor zover de uitgaven gebeurd zijn voor 1 januari 2013."

Deze voorwaarde is evenwel niet opgenomen in artikel 7.1.1, §1, 4^e lid van het Energiedecreet. In dit artikel staat reeds de periode bepaald waarbinnen de investeringen gebeurd moeten zijn: "De extra investeringen hebben betrekking op installaties die in gebruik genomen worden voor 1 januari 2013 en waarbij de extra investeringen zijn uitgevoerd voordat de periode, vermeld in het tweede en derde lid, is verstreken."

Een concreet voorbeeld verduidelijkt dit verder: een installatie ontvangt haar eerste steun voor de groenestroomproductie vanaf 1 januari 2007. In 2015 wordt een extra investering uitgevoerd in deze installatie dewelke minstens:

- a) 20 % van de oorspronkelijke investering; en
- b) 100.000 euro bedraagt; en
- c) uitsluitend essentiële componenten betreft met het oog op groenestroomproductie.

Volgens het Energiedecreet zouden deze investeringen wel in aanmerking komen voor de verlenging van de steunperiode op basis van de niet afgeschreven investeringen, aangezien ze werden uitgevoerd voordat de periode vermeld in het tweede en derde lid van art. 7.1.1, §1 van het Energiedecreet is verstreken.

Volgens de laatste zin in de voorgestelde paragraaf 2 van het nieuwe artikel 12.3.2 in het Energiebesluit zouden dezelfde investeringen niet in aanmerking komen voor de verlenging van de steunperiode op basis van de niet afgeschreven investeringen, aangezien de uitgaven niet gebeurd zijn voor 1 januari 2013.

De tekst van het Energiebesluit moet worden afgestemd op die van het Energiedecreet.

Artikel 24 - overgangsmatregelen WKK

In artikel 24, voorlaatste lid van het Ontwerpbesluit wordt gesteld dat voor productiemaanden die meer dan vier jaar na de indienstneming of ingrijpende wijziging van de warmte-krachtinstallatie vallen, voor slechts X% van de warmte-krachtbesparing in de betreffende maand certificaten worden toegekend.

De VREG stelt voor om, zoals dit in het verleden werd gedaan, voor X% aanvaardbare certificaten toe te kennen, en voor (100-X)% niet-aanvaardbare certificaten. Deze laatste certificaten bewijzen eveneens dat er primaire energiebesparing werd geleverd door een kwalitatieve warmte-krachtinstallatie, maar aangezien ze niet kunnen gebruikt worden om te voldoen aan de quotumverplichting hebben ze geen marktwaarde. Op financieel vlak maakt dit voor de eigenaar dus geen enkel verschil uit.

Voor alle degressieve warmte-krachtinstallaties wordt op deze manier wel de volledige geleverde warmte-krachtbesparing in kaart gebracht zonder extra administratieve belasting voor de VREG of het VEA, wat een groot voordeel is bij de diverse rapporteringsverplichtingen.

De VREG stelt daarom voor om in het voorgestelde artikel 13.3.3, tweede lid, de woorden "worden echter maar voor X % van de warmtekrachtbesparing in de betreffende maand certificaten toegekend" te vervangen door de woorden "worden voor X % van de warmte-krachtbesparing in de betreffende maand certificaten toegekend die aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting, en voor (100-X) % van de warmte-krachtbesparing certificaten die niet aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting."

Overige opmerkingen

De VREG stelt voor om gebruik te maken van de gelegenheid om nog een aantal andere verbeteringen aan te brengen aan het Energiebesluit.

Artikel 1.1.1 - definitie van organisch-biologische afvalstoffen

Artikel 1.1.1., §2, 78° van het Energiebesluit definieert organisch-biologische stoffen of afvalstoffen als volgt: "*organische stoffen of afvalstoffen van biologische oorsprong, meer bepaald stoffen die via natuurlijke biologische processen in een korte tijdsperiode kunnen worden omgezet in elementaire chemische bouwstenen*".

De huidige definitie van organisch biologische stoffen of afvalstoffen laat ruimte voor interpretatie over de biologische oorsprong. Van Dale Woordenboek definieert "organisch" als "koolstof bevattend". Op grond hiervan komt vb. de vergisting van petroleumresten in aanmerking komen voor aanvaardbare groenestroomcertificaten, aangezien dit volgens deze definitie kan beschouwd worden als een organische stof.

Dit heeft tot gevolg dat er vandaag groenestroomcertificaten moeten worden toegekend voor de vergisting van afvalstoffen van petrochemische oorsprong. Niettegenstaande de betreffend afvalstoffen duidelijk van fossiele oorsprong zijn en dus niet van biologische oorsprong, vallen ze strikt genomen toch onder de huidige definitie van organisch-biologische afvalstof aangezien het duidelijk organische stoffen betreft in de zin dat hun chemische structuur koolstofketens bevat. Deze ongewenste situatie kan worden stopgezet met onderstaande aanpassing.

Dit kan geregeld worden door de definitie als volgt te wijzigen in artikel 1.1.1., §2 van het Energiebesluit:

x° het punt 78° wordt vervangen door wat volgt:

"78° organisch-biologische stoffen of afvalstoffen: organische stoffen van biologische oorsprong of afvalstoffen van biologische oorsprong, meer bepaald stoffen die via natuurlijke biologische processen in een korte tijdsperiode kunnen worden omgezet in elementaire chemische bouwstenen;"

Artikel 1.1.1 - definitie "restafval"

De wijziging op 6 juni 2009 van artikel 9 aan het Besluit waarbij OVAM niet langer het groenpercentage voor restafval bepaalt, zorgde ervoor dat de definitie van restafval zeer belangrijk werd. Een strikte toepassing van artikel 1.1.1, §2, 88° van het Energiebesluit waarin restafval gedefinieerd wordt als "niet-selectief ingezameld afval" geeft aanleiding tot onderstaande problematieken:

- Een groenfactor van 47,78% zal van toepassing zijn voor landfill-mining projecten waaraan in het verleden reeds GSC werden toegekend voor het stortgas dat er uit onttrokken werd. Doordat een groot deel van de organisch-biologische fractie reeds werd omgezet in stortgas zou dit logischerwijze aanleiding moeten geven tot een beduidend lager groenpercentage dan wat voor restafval van toepassing is.
- Het groenestroombeleid zal door de ruime definitie van restafval voorbehandelingsinstallaties van restafval stimuleren om zo weinig mogelijk energierijke fracties (zoals plastics en papier) uit te sorteren aangezien het groenpercentage vast ligt op 47,78% terwijl men de calorische waarde (en dus de groenestroomproductie) kan opdrijven door minder te recyclen. Op deze wijze heeft het groenestroombeleid tot gevolg dat het vermijden van afval, hergebruik en recyclage economisch relatief minder interessant worden.

- Het verbranden met elektriciteitsproductie van RDF (refuse derived fuels), dat door de ruime definitie als restafval bestempeld wordt, is hierdoor in Vlaanderen veel interessanter geworden dan in de ons omringende landen en regio's en dit zal op termijn aanleiding geven tot het bouwen van nieuwe verbrandingsinstallaties, waarbij de import van afvalstromen niet denkbeeldig is. Vlaamse steun voor groene stroom zou zo aangewend worden voor de invoer en verbranding van buitenlands afval in Vlaanderen. Op heden werden er reeds twee zulke verbrandingsinstallaties in dienst genomen die samen meer dan 250.000 ton RDF verbranden op jaarbasis.

In het voorjaar van 2010 werkte de VREG reeds in overleg met OVAM en VEA een verfijnde definitie voor restafval uit die een antwoord biedt op bovenstaande problematieken.

Daarnaast wenst de VREG te wijzen op het feit dat in 2012 het organisch-biologisch aandeel van restafval geëvalueerd dient te worden en dat de berekeningsmethodiek die hierbij gehanteerd zal worden best aansluit bij de methodiek die zowel door OVAM als door VREG voor alle overige gemengde (afval)stromen gehanteerd wordt, met name een allocatie van de energie-inhoud aan de verschillende fracties op basis van de onderste verbrandingswaarde nat en het gewichtspercentage op natte basis. Dit om een gelijke behandeling van gelijkaardige dossiers te kunnen garanderen.

De VREG stelt daarom voor om in artikel 1.1.1, §2 van het Energiebesluit het punt 88° te vervangen door wat volgt:

"88° restafval: de fractie van huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen die bij de producent niet-selectief is ingezameld en waarop, met uitzondering van het vervoeren de opslag en/of de overslag, geen enkele be- of verwerking is uitgevoerd;"

Artikel 6.1.4. - keuringsverslag en accreditatie keurders

Momenteel is er voor de keuring van een warmte-krachtinstallatie een accreditatie nodig, maar het is niet nader bepaald volgens welke norm. Een groenestroomkeuring daarentegen mag uitgevoerd worden door ieder erkend orgaan voor het gelijkvormigheidsonderzoek of de controle van de elektrische installaties, vermeld in artikel 275 van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties.

In het Waals gewest dient een keurder geaccrediteerd te zijn volgens NBN EN ISO/IEC 17020 zowel voor groene stroom als voor warmte-kranchkoppeling.

In de praktijk worden in Vlaanderen enkel groenestroomkeuringen voor zonnepanelen uitgevoerd door AREI-keurders. Alle groenestroom- en warmte-krachtkeuringen voor de overige groenestroom- en warmte-krachtinstallaties worden in de praktijk uitgevoerd door de twee keuringsinstanties geaccrediteerd voor warmte-krachtkeuringen.

Nu het keuringsverslag voor zonnepanelen niet langer verplicht is, acht de VREG het dan ook wenselijk om ook in Vlaanderen een accreditatie volgens NBN EN ISO/IEC 17020 te eisen voor het opstellen van een keuringsverslag; zowel voor groenestroom als voor warmte-kranchkoppeling.

Om uniformiteit en transparantie te creëren is het wenselijk dat de VREG een model voor dit keuringsverslag kan bepalen waarvan de vorm verschillend kan zijn naargelang de gebruikte energiebron en technologie.

De huidige regeling is als volgt:

- Voor groenestroominstallaties dient verplicht een keuringsverslag bij de aanvraag en de melding van een wijziging gevoegd te worden van zodra de installatie op jaarbasis meer dan 100.000

kWh elektriciteit opwekt (art. 6.1.4, §1, 1^e lid en art. 6.1.5, 4^e lid van het Energiebesluit), een herkeuring is nodig bij een jaarproductie van meer dan 1.000.000 kWh (art. 6.1.4, §1, 3^e lid van het Energiebesluit).

- Voor warmte-krachtinstallaties met een elektrisch of mechanisch nominaal vermogen van meer dan 1 MW is een keuringsverslag verplicht bij de aanvraag (art. 6.2.2, §1, 2^e lid van het Energiebesluit), bij de tweejaarlijkse herkeuring (art. 6.2.3, 2^e lid van het Energiebesluit), evenals bij de melding van wijzigingen (art. 6.2.6, 3^e lid van het Energiebesluit).

In de praktijk stelt de VREG vast dat voor de meeste warmte-krachtinstallaties met een vermogen van meer dan 200 kW ook reeds een keuringsverslag wordt toegevoegd bij de aanvraag, hoewel dit niet verplicht is. Dit wordt veelal gedaan om de datum van eerste toekenning van de certificaten vast te leggen.

De VREG stelt voor om de criteria vanaf wanneer een keuringsverslag vereist is gelijk te trekken voor groenestroom- en warmte-krachtinstallaties als volgt:

- voor installaties met een elektrisch (of mechanisch) nominaal vermogen van meer dan 200 kW is een keuringsverslag verplicht bij de aanvraag van certificaten, dit bepaald dan ook meteen de datum van eerste toekenning;
- voor installaties met een elektrisch (of mechanisch) nominaal vermogen van meer dan 1 MW is:
 - een keuringsverslag verplicht bij de melding van een wijziging van de installatie;
 - een tweejaarlijkse herkeuring met bijhorend keuringsverslag verplicht.

Dit kan door de volgende wijzigingen aan te brengen aan de artikelen 6.1.4, 6.1.5, 6.2.2 en 6.2.7 van het Energiebesluit:

In artikel 6.1.4 van het Energiebesluit worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door "Voor installaties met een elektrisch nominaal vermogen uit hernieuwbare energiebronnen van meer dan 200 kW, kunnen alleen groenestroomcertificaten toegekend worden als bij de aanvraag tot toekenning van certificaten een keuringsverslag van de productie-installatie aan de VREG wordt voorgelegd. Dat keuringsverslag dient opgesteld te zijn door een keuringsinstantie met een accreditatie volgens NBN EN ISO/IEC 17020.

2° In paragraaf 1 wordt het derde lid vervangen door: "Installaties met een elektrisch nominaal vermogen uit hernieuwbare energiebronnen van meer dan 1 MW, kunnen alleen groenestroomcertificaten blijven krijgen na de voorlegging van een nieuw keuringsverslag om de twee jaar."

3° Aan paragraaf 1 wordt een vijfde lid toegevoegd dat luidt: "De VREG kan een model voor dit keuringsverslag vastleggen waarvan de vorm verschillend kan zijn naargelang de gebruikte energiebron en technologie."

4° een derde paragraaf wordt ingevoegd, die luidt als volgt: "§3. De verplichting, vermeld in §1, is niet van toepassing voor installaties die elektriciteit opwekken uit zonne-energie."

In artikel 6.1.5 van het Energiebesluit wordt het vierde lid vervangen door: "De certificaatgerechtigde voor een productie-installatie met een elektrisch nominaal vermogen uit hernieuwbare energiebronnen van meer dan 1 MW, legt een nieuw keuringsverslag voor als vermeld in artikel 6.1.4, bij de melding van een wijziging als vermeld in het eerste lid, 2°."

In artikel 4 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

2° in het laatste lid wordt de tweede zin vervangen door "Aan installaties met een elektrisch nominaal vermogen uit hernieuwbare energiebronnen dat kleiner is of gelijk aan 200 kW en installaties die elektriciteit produceren uit zonne-energie, worden groenestroomcertificaten toegekend voor de

elektriciteit die werd geproduceerd vanaf de datum van het verslag van het gelijkvormigheidsonderzoek of de controle van de technische installaties, vermeld in het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, op voorwaarde dat de VREG de aanvraag tot toekenning van groenestroomcertificaten aan deze installaties ontvangt binnen een jaar na de datum van het verslag.”.

Er wordt een nieuw artikel X ingevoegd dat luidt als volgt
Art. X.

In artikel 6.2.2 van het Energiebesluit worden volgende wijzigingen aangebracht:

In paragraaf 1 worden de woorden “4° voor een warmtekrachtinstallatie met een elektrisch of mechanisch nominaal vermogen van meer dan 1 MW: een keuringsverslag van een geaccrediteerde keuringsinstantie” vervangen door “4° voor een warmtekrachtinstallatie met een elektrisch of mechanisch nominaal vermogen van meer dan 200 kW: een keuringsverslag van een volgens NBN EN ISO/IEC 17020 geaccrediteerde keuringsinstantie”.

Er wordt een nieuw artikel X ingevoegd dat luidt als volgt
Art. X.

In artikel 6.2.7 van het Energiebesluit worden volgende wijzigingen aangebracht:

Het laatste lid wordt vervangen door: “De eerste warmtekrachtcertificaten worden toegekend op basis van de warmtekrachtbesparing die is gerealiseerd vanaf de datum van het volledige keuringsverslag. Aan warmtekrachtinstallaties met een elektrisch of mechanisch nominaal vermogen dat kleiner is of gelijk aan 200 kW, worden warmtekrachtcertificaten toegekend voor de warmtekrachtbesparing die werd gerealiseerd vanaf de datum van het verslag van het gelijkvormigheidsonderzoek of de controle van de technische installaties, vermeld in het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, op voorwaarde dat de VREG de aanvraag tot toekenning van warmtekrachtcertificaten aan deze installaties ontvangt binnen een jaar na de datum van het verslag. Als de VREG de aanvraag niet binnen die termijn ontvangt, worden de warmtekrachtcertificaten toegekend voor de elektriciteit die werd geproduceerd vanaf de datum van de aanvraag tot toekenning van warmtekrachtcertificaten.”

Artikel 6.1.2 en 6.2.2 - Principebeslissing

Een aanvraag tot toekenning van certificaten kan op twee momenten worden ingediend bij de VREG: vooraleer een investeringsbeslissing gemaakt is, en eens de installatie in dienst is genomen. Bij een aanvraag voor een installatie die nog niet in werking is, geeft de VREG een verduidelijking over de maandelijkse bepaling van het aantal toe te kennen certificaten.

De VREG stelt voor om de procedure voor het indienen van een aanvraag vóór de bouw van de installatie te formaliseren in het Energiebesluit. Een dergelijke aanvraag wordt principe-aanvraag genoemd, en de VREG neemt een principebeslissing met betrekking tot de bepaling van de opgewekte elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen of de bepaling van de gerealiseerde primaire energiebesparing. Een verduidelijking over het aantal toe te kennen certificaten is onmogelijk, aangezien hiervoor de bandingfactor gekend dient te zijn. De principebeslissing van de VREG blijft geldig zolang de startdatum van de installatie van toepassing is, volgens de voorwaarden vermeld in artikel 1.1.3, 113°/2 van het Energiedecreet. De certificaatgerechtigde kan zich nooit op een principebeslissing van de VREG beroepen om in te gaan tegen de van toepassing zijnde wetgeving.

Dit zou als volgt geregeld kunnen worden:

Artikel 6.1.2, §1, tweede lid van het Energiebesluit wordt vervangen door wat volgt:

“Als het aanvraagdossier niet volledig is, brengt de VREG binnen twee maanden na de ontvangst van de aanvraag de aanvrager daarvan schriftelijk op de hoogte. In die brief worden de redenen vermeld waarom de aanvraag niet volledig werd bevonden en de termijn waarin de aanvrager, op straffe van

verval van de aanvraag, het aanvraagdossier kan vervolledigen. Die termijn kan op eenvoudig verzoek van de aanvrager verlengd worden tot maximaal drie jaar.

Voor een productie-installatie die nog niet in werking is, kan de aanvrager een principe-aanvraag indienen bij de VREG aan de hand van een ingevuld aanvraagformulier, waarvan het model wordt bepaald door de VREG. Als er minstens duidelijkheid bestaat over de gebruikte hernieuwbare energiebron en de productie van elektriciteit, neemt de VREG een principebeslissing met betrekking tot de toekenning van groenestroomcertificaten aan de productie-installatie in kwestie. In de principebeslissing geeft de VREG op basis van de meegedeelde gegevens een verduidelijking over de uit te voeren metingen, en over de bepaling van de maandelijks opgewekte elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, zoals bedoeld in artikel 6.1.7, tweede lid en in artikel 12.3.2, §1, eerste lid. De aanvrager kan zich beroepen op een principebeslissing van de VREG gedurende de periode waarin de startdatum gerelateerd aan de principe-aanvraag van toepassing is, voor zover hiermee niet wordt ingegaan tegen de van toepassing zijnde wetgeving."

Artikel 6.2.2, §1, derde lid van het Energiebesluit wordt vervangen door wat volgt:

"Als het aanvraagdossier niet volledig is, brengt de VREG binnen twee maanden na de ontvangst van de aanvraag de aanvrager daarvan schriftelijk op de hoogte. In die brief worden de redenen vermeld waarom de aanvraag niet volledig werd bevonden en de termijn waarin de aanvrager, op straffe van verval van de aanvraag, het aanvraagdossier kan vervolledigen. Die termijn kan op eenvoudig verzoek van de aanvrager verlengd worden tot maximaal drie jaar.

Voor een warmte-kraftinstallatie die nog niet in werking is of ingrijpend wordt gewijzigd, kan de aanvrager een principe-aanvraag indienen bij de VREG aan de hand van een ingevuld aanvraagformulier, waarvan het model wordt bepaald door de VREG. Als er minstens duidelijkheid bestaat over het brandstofverbruik, de warmteproductie en -benutting en de productie van elektriciteit of mechanische energie, neemt de VREG een principebeslissing met betrekking tot de toekenning van warmte-kraftcertificaten aan de warmte-kraftinstallatie in kwestie. In de principebeslissing geeft de VREG op basis van de meegedeelde gegevens een verduidelijking over de uit te voeren metingen, en over de bepaling van de maandelijks gerealiseerde primaire energiebesparing, zoals bedoeld in artikel 6.2.7, tweede lid en in artikel 12.3.3, eerste lid. De aanvrager kan zich beroepen op een principebeslissing van de VREG gedurende de periode waarin de startdatum gerelateerd aan de principe-aanvraag van toepassing is, voor zover hiermee niet wordt ingegaan tegen de van toepassing zijnde wetgeving."

Artikel 6.1.16 – Primaire energiebesparing bij restafvalverbranding

In de vorige beschrijving was het niet duidelijk welke referentie-installatie er gebruikt moest worden om de gerealiseerde primaire energiebesparing te berekenen. Door vast te leggen dat de referentie een afvalverwerkingsinstallatie zonder enige benutting van warmte voor rechtstreeks gebruik of voor elektriciteitsproductie is, ligt de berekeningsmethode eenduidig vast. Elke benutting van warmte of elektriciteit na de afvalverwerkingsinstallatie wordt als energierecuperatie beschouwd, en de omrekening hiervan naar een primaire energiehoeveelheid levert de 'primaire energiebesparing door energierecuperatie' op.

Deze aanpassing kan gebeuren als volgt:

Artikel 6.1.16, §1, 7°, g) van het Energiebesluit wordt vervangen door wat volgt:

"het organisch-biologische deel van restafval, op voorwaarde dat de verwerkingsinstallatie in kwestie door energierecuperatie een primaire energiebesparing realiseert ten opzichte van een

verwerkingsinstallatie zonder energierecuperatie, en deze primaire energiebesparing minstens 35% van de energie-inhoud van de afvalstoffen verwerkt in de installatie bedraagt.”

Er wordt minimaal een primaire energiebesparing door energierecuperatie van 35% geëist. Gezien het van toepassing zijnde referentierendement van 40,67%, wil dit zeggen dat elke afvalverwerkingsinstallatie met een elektrisch rendement vanaf ongeveer 14,3% al in aanmerking kan komen voor de toekenning van aanvaardbare groenestroomcertificaten. Aangezien dit rendement zeer eenvoudig te halen is, beveelt de VREG sterk aan de minimale waarde te verhogen, waarbij voor de bepaling van de minimale waarde het advies van de OVAM gewonnen wordt.

Artikel 6.2.5 - warmtemeting bij WKK na noodkoeling en buffervat

De verliezen in het buffervat voor warm water voldoen niet aan een economisch aantoonbare vraag, en mogen bijgevolg niet als nuttige warmte beschouwd worden. Bij de huidige warmtekrachtinstallaties wordt daarom maandelijks een theoretisch berekend verlies in rekening gebracht. Deze berekening is moeilijk te toetsen aan de werkelijke situatie, en het nakijken ervan is arbeidsintensief. Door de meter na het buffervat te plaatsen worden de buffervatverliezen reeds in rekening gebracht, wat de theoretische berekening overbodig maakt. Deze bepaling geldt enkel voor de nieuwe dossiers, om de bestaande installaties niet te verplichten alle warmtemeters te verplaatsen.

De VREG stelt daarom voor om artikel 6.2.5, §1, derde lid van het Energiebesluit te vervangen door wat volgt:

“De nuttige warmte wordt zo kort mogelijk bij de plaats van de nuttige aanwending ervan gemeten. Als er een noodkoeler in het circuit is opgesteld, wordt de meting uitgevoerd voorbij de noodkoeler. Als er bij warmtekrachtinstallaties met een startdatum vanaf 1 januari 2013 een buffervat in het circuit is opgesteld, wordt de meting uitgevoerd voorbij het buffervat.”

Artikel 6.2.10 - Warmtekrachtbesparing geleverd door nageschakelde turbines

Warmte geproduceerd in een warmtekrachtinstallatie kan niet in aanmerking komen als nuttige warmte indien deze wordt gebruikt voor de productie van elektrische of mechanische energie. Het doel achter deze bepaling in het Energiebesluit is om te vermijden dat steun wordt toegekend voor een willekeurig afgebakend deel van een installatie, waarbij de installatie in zijn geheel eigenlijk geen warmtekrachtbesparing realiseert.

De VREG stemt volledig in met deze redenering, maar enkel voor zover de installatie in zijn geheel inderdaad niet als warmtekrachtinstallatie kan beschouwd worden. Tegendrukstoomturbines nageschakeld aan een WKK-installatie vallen immers ook onder het bovenvermelde artikel, maar in dergelijke situaties is het wel degelijk mogelijk dat globaal gezien een warmtekrachtbesparing geleverd wordt.

Bij een gelijktijdige indiening van de voorgeschakelde WKK (veronderstel een gasturbine met warmteterugwinning) en een nageschakelde tegendrukstoomturbine worden beide installaties samen als één warmtekrachtinstallatie beschouwd.

Vanaf het moment dat beide installaties echter op een verschillend moment in dienst worden genomen, zal de eigenaar met het oog op de toekenning van warmtekrachtcertificaten twee verschillende aanvraagdossiers indienen. Dit om voor beide investeringen het volledige steunpad, inclusief degressiviteit, te kunnen doorlopen. Hiermee zal echter steeds een onterecht verlies aan certificaten gepaard gaan, aangezien de warmte geleverd door de gasturbine aan de tegendrukstoomturbine niet bij de geleverde warmtekrachtbesparing wordt gerekend, en dus niet

resulteert in de toekenning van certificaten. Deze lacune kwam naar voren naar aanleiding van de consultatie van de ontwerpmededeling "Complexe WKK".

De VREG stelt voor om deze situatie recht te zetten, waarbij ervoor gewaakt dient te worden dat door het geheel van seriegeschakelde installaties nog steeds een warmte-krachtbesparing wordt geleverd. Daarom wordt voorgesteld als bijkomende voorwaarde voor de nageschakelde installatie op te leggen dat deze op zichzelf voldoet aan de voorwaarde voor kwalitatieve WKK.

Dit kan geregeld worden door in artikel 6.2.10, §3 van het Energiebesluit na de eerste zin de volgende zin in te voegen:

"In afwijking hiervan wordt warmte aangewend door een installatie die op zichzelf aan de voorwaarden voor kwalitatieve warmte-krachtinstallaties zoals vermeld in bijlage I voldoet, wel als nuttige warmte beschouwd."

Artikel 6.2.10 - Beschikbare warmte

Naar aanleiding van de consultatie van de ontwerpmededeling 'Complexe WKK' door de VREG kwam een lacune in het Energiebesluit naar voor.

Deze lacune bestaat erin dat wanneer een bijkomende warmte-krachtinstallatie wordt geplaatst op een site die nuttige warmte levert die voorheen reeds werd geleverd door een warmte-krachtinstallatie, de regeling van 'beschikbare warmte' van toepassing is ook al blijft de reeds aanwezige warmte-krachtinstallatie eenzelfde hoeveelheid nuttige warmte leveren aan andere processen. In realiteit blijft de reeds aanwezige warmte-krachtinstallatie dus even veel warmte-kracht besparen en zorgt het bijplaatsen van een bijkomende warmte-krachtinstallatie enkel voor bijkomende warmte-krachtbesparing. Vandaar dat de VREG voorstelt om deze zinvolle investeringen niet langer a priori uit te sluiten.

De VREG stelt daarom voor in om in artikel 6.2.10, §5 van het Energiebesluit een tweede lid toe te voegen dat luidt als volgt:

"In afwijking van het voorgaande lid beschouwt de VREG voor sites waar al beschikbare warmte afkomstig van een bestaande warmte-krachtinstallatie gebruikt wordt, het gedeelte van deze beschikbare warmte dat na de indienstneming van de nieuwe warmte-krachtinstallatie voor de invulling van een economisch aantoonbare vraag wordt aangewend, niet als beschikbare warmte."

Opheffen van artikel 6.4.24 van het Energiebesluit

De VREG merkt op dat best van de gelegenheid gebruikt wordt gemaakt om een fout in het Energiebesluit recht te zetten. Artikel 6.4.24 van het Energiebesluit mag opgeheven worden aangezien de verplichte vermelding van de brandstofmix op de factuur reeds geregeld is in artikel 7.4.1. van het Energiedecreet en artikel 6.3.1. tot en met artikel 6.3.5 van het Energiebesluit.

Bijlage I - Verduidelijking formule RPE

In het Energiebesluit wordt zowel de term 'RPE' als 'BPE' gebruikt om de relatieve primaire energiebesparing aan te duiden. Om de nadruk te leggen op het feit dat het om een relatieve grootte gaat, wordt de afkorting 'BPE' in de toekomst best niet langer gebruikt.

Dit kan geregeld worden door een artikel toe te voegen aan het ontwerpbesluit dat stelt:

Art. X. In Bijlage I, b) van het Energiebesluit wordt zowel in de formule als in de verklaring van de termen, de term 'BPE' gewijzigd door 'RPE'.

Artikel 6.4.13 - Aansluitingskosten installaties die elektriciteit opwekken uit hernieuwbare energiebronnen

De VREG verwijst naar zijn advies van 26 augustus 2010 met betrekking tot een voorstel tot wijziging van artikel 19 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (ADV-2010-5).

In dit advies lichtte de VREG toe welke problemen er waren met de toepassing van dit artikel (ondertussen artikel 6.4.13 van het Energiebesluit) en het toezicht erop door de regulator. Na overleg met de sector adviseerde de VREG om het bewuste artikel aan te passen tot wat volgt:

" Art. 6.4.13. § 1. Een installatie voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen wordt aangesloten op het meest aangewezen aansluitingspunt van het net. Dit aansluitingspunt wordt bepaald rekening houdend met de actuele netsituatie, de technische haalbaarheid en de macro-economische kosten en baten van de verschillende aansluitingsalternatieven. Wanneer de aansluiting op verschillende netten kan worden uitgevoerd, wordt het meest aangewezen aansluitingspunt bepaald in overleg tussen de betrokken netbeheerders of tussen de betrokken netbeheerder en de transmissienetbeheerder. De aanvrager van de aansluiting draagt de kosten van de aansluiting.

§ 2. Na vaststelling door de VREG dat de installatie elektriciteit uit hernieuwbare energie produceert of kan produceren en, in voorkomend geval, van het percentage hiervan in het totaal van de opgewekte elektriciteit door de betrokken installatie, staat de netbeheerder of de transmissienetbeheerder op wiens net de aansluiting wordt uitgevoerd een steun toe aan de aanvrager ter waarde van 32% van de totale gereguleerde aansluitingskost, in verhouding tot het percentage elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen binnen het totaal van de door de productie-installatie geproduceerde elektriciteit. De kosten die hierdoor ten laste gelegd worden van de netbeheerder of van de transmissienetbeheerder, worden beschouwd als kosten ten gevolge van de openbaredienstverplichtingen van de netbeheerder of van de transmissienetbeheerder.

§3. Indien de installatie binnen 5 jaar na de aansluiting niet langer elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen produceert of het gemiddelde percentage hiervan in het totaal van de opgewekte elektriciteit over de laatste 5 jaar lager is dan het percentage waarmee rekening is gehouden bij de aansluiting van de installatie, betaalt de aanvrager de geactualiseerde steun, zoals bedoeld in het vorige lid, geheel respectievelijk gedeeltelijk, namelijk voor wat betreft het verschil tussen het percentage elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen bij aansluiting en het gemiddelde over de laatste 5 jaar, terug aan de netbeheerder of de transmissienetbeheerder. De netbeheerder kan hiervoor de nodige informatie opvragen bij de VREG.

§4. De VREG kan nadere regels voor de uitvoering van paragrafen 1 ten en met 3 bepalen."

De VREG is nog steeds van mening dat deze aanpassing een goede zaak zou zijn.

Artikel 3.1.28 - Corporate governance werkmaatschappijen

De VREG stelt voor om de voorliggende besluiswijziging aan te grijpen om een verdere stap te zetten in het verminderen van de bestuurslagen binnen de elektriciteits- en gasdistributie, en met name de werkmaatschappijen.

De VREG stelt voor een derde lid toe te voegen aan artikel 3.1.28 van het Energiebesluit, dat luidt als volgt:

In afwijking van het tweede lid hoeft er door de werkmaatschappij van de netbeheerder geen orgaan bevoegd voor de voorbereiding van de beslissingen over de voor het netbeheer strategische en vertrouwelijke aangelegenheden, vermeld in artikel 3.1.11, te worden opgericht wanneer zijn bestuursorgaan louter bestaat uit onafhankelijke bestuurders. De statuten van de werkmaatschappij bepalen evenwel dat van zodra niet-onafhankelijke bestuurders toetreden tot het bestuursorgaan, onmiddellijk moet worden overgegaan tot de oprichting van een orgaan, als vermeld in het tweede lid.

Deze wijziging stelt werkmaatschappijen in staat om hun overlegcomité af te schaffen van zodra voldaan is aan de voorwaarde dat alle bestuurders van de Raad van Bestuur van de werkmaatschappij onafhankelijke bestuurders zijn.

Hierdoor geldt dan dezelfde regeling op niveau van de werkmaatschappij als degene die geldt m.b.t. het corporate governance comité van netbeheerders zoals ingevoerd in het voorjaar 2012.